

5 — G.H.O.S.T.

„Danas je moj red, zar ne?“ – govorio je dok se približavao laboratoriji.

Na stolu je ležalo telo Grolpha. Bilo je bolje očuvano nego vrste koje su pronalazili ranije. Oskara je podsećao na ajkulu. Goblinsku ajkulu.

Dohvatio je laser sa stola. Ličio je na „light saber“ iz SW-a, ali je bio kompaktniji, sa dužinom zraka od 3 cm.

Možda će ovoga puta da budu uspešni.

Zasekao je polako i precizno. Bio je stručan u tome. Nisu ga bez razloga izabrali. Samo nekoliko smrtnih slučajeva u trideset godina hirurgije, to je u takvom poslu bilo skoro zanemarivo.

Ostali su ga posmatrali kroz stakleni zid. Prekosutra se završava proces, tada je Tomov red. On je poslednji, kao i uvek.

Opipao je rukama da li je zasekao dovoljno duboko, i pomerio kožu u stranu. Po konzistenciji je podsećala na gumu.

Ugledao je dve kugle. Crvenu i zelenu. Šta li je to moglo da znači?

Upitna lica njegovih saradnika dodatno su mu povećala tenziju.

— Sve u redu? – upitao je Henri preko mikrofona.

— Iskreno, ne bih znao da kažem.

— Šta si našao?

— Mozak. Ali ovako nešto još nisam video.

— Misliš li da bi moglo da uspe?

— To ćemo da saznamo tek sutra.

Gregor i Stiven su pokušali da poprave atmosferu.

— Ovo ima da nam bude prva beba! – viknuo je Gregor.

— A ko će biti mama? – cerekajući se upita Stiven.

— Pa ti!

Svi su se nasmejali. Ali morali su da misle i na svoj zadatak.

Na matičnoj planeti Aluis, uspelo im je da uspore proces starenja, ali načina da se izbegne ili savlada smrt nije bilo. Za sada...

Aristokratija je po svaku cenu želela besmrtnost.

Nije im bilo dozvoljeno da vrše eksperimente na sopstvenoj rasi, zato su ih poslali u svemir. Išli su od jedne planete do druge, sakupljali leševe i pokušavali da ih ožive. Nije ni čudo što su sami sebe iz šale nazvali «Grobari». Bio je to naravno Gregorov predlog.

Bili su na brodu već nekoliko godina, međutim nije postojao neki značajan napredak. Proces reanimacije, i stvaranje otpornije jedinke prethodnom bioničkom modifikacijom, moglo je da bude rešenje svih problema. Nažalost do sada nisu uspeali da ožive ni jednu vrstu. Kao da im je nešto nedostajalo.

Bilo ih je petoro:

— Gregor (rentgenologija)

— Henri (autopsija)

— Oskar (neurohirurgija)

— Stiven (kardiohirurgija)

— Tom (kibernetika)

Zamena ekstremiteta bioničkim komponentama, i ugradnja elektroda u mozak, radila se u cilju „poboljšanja“ motoričkih sposobnosti. Takođe je omogućavala i transfer.

Oskar je uneo svoje rezultate u računar.

Prečnik, izgled kugli, boju, i na kraju lične zaključke.

Uzdahnuo je kada je završio. Osećao se usamljeno. Ponovo. Iako mu je rad pod pritiskom na neki način prijao, jer je voleo tempo, da bude godinama zatvoren sa četiri muškarca nije baš predstavljao njegov posao iz snova. Žudio je za tim da uradi nešto zaista veliko i nezaboravno. Dok je bio mlad, voleo je izazove, i želeo da vidi svemir. Nije ni malo oklevao kada su mu ponudili da učestvuje u „operaciji spašavanja čovečanstva“, iako je nekada bio ubeđenja da ono ni ne zasluhuje da bude spašeno.

Čitao je sve beleške o Grolphovima. Čime se hrane, kako žive, ko su im neprijatelji, ali način na koji funkcionišu bio je nepoznat.

Stiven je sledeći dan ušao da obavi svoj deo posla. Temeljan pregled srca.

Oskar je više voleo da posmatra. Mnogo je naučio od svojih kolega. Često je pričao sa Tomom, jer ga je zanimala bionika kao grana kibernetike. Zanimalo ga je šta je sve moglo da se prenosi na taj način. Mogućnosti su bile neograničene. Igrao se sa idejom transfera duše, ali to je po Tomu bila ludost koja bi rezultirala mentalnim nestajanjem tela sa skoro nikakvim šansama za uspeh.

Fokus mu se vratio na Stivena. Njegov izraz nakon što je ugleđao Grolphovo srce je nalikovao Oskarovom jučerašnjem, ali je delovao komično zbog veličine njegovih očiju. Nije bez razloga imao nadimak «Buljavi».

— Šta je «Buljavi», šta si se izbećio?

— I... ima dva srca!?

— Pa dobro, šta je tu neobično? Viđao si to i ranije.

— Jesam, ali ne ovako. Ovde se drugo srce nalazi u prvom! Proklet da si Henri, zašto mi nisi rekao?

Svi su gledali u Henrija, međutim on je ćutao.

— Čuješ li ti šta ja tebe pitam?

— Promaklo mi je.

«Postaju nepažljivi, to nikako ne valja» pomislio je Oskar.

— Promaklo? PROMAKLO? Kako može tako nešto da ti promakne?!

— Hajde Stivene, ne dramti, dešava se i najboljima – Tom je kao i obično smirivao situaciju. Da njega nije bilo valjda bi se već odavno poubijali. Bio je nastariji i najstaloženiji. Uvek bi podizao jednu obrvu kada bi razmišljao.

Gregor je i za njega imao nadimak. Tom «D Obrva» Majkls.

— Da li će to da ima značajnijeg uticaja na eksperiment? – upitao je Tom nakon kratke pauze.

— Može da ima. Imamo dovoljno energije samo za pokretanje jednog srca. – procedio je Stiven, još uvek razočaran nepažnjom kolege.

Usledio je „finalni sastanak“. Održavao bi se svaki put pre konačne faze.

Tom je preuzeo reč.

— Sutra je poslednji dan eksperimenta ZXM, dosadašnji podaci su više konfuzni nego korisni. Imamo više pitanja nego odgovora. Iskreno se nadam uspehu, međutim ne mogu da kažem da sam ubeđen u njega.

— Rođeni optimista! – rekao je Gregor, i smeh je ispunio prostoriju.

— Večiti šaljivdžija. – prokomentariše Henri.

— Slobodni ste. – rekao je Tom kada su se utišali.

— Zar samo toliko? – razočarano se oglasio Stiven.

— Da. Odmorite se, sutra je novi dan.

Te večeri neka senka je ušetala u laboratoriju. Pomerala se neko vreme, trudeći se da bude što tiša, a potom nestala.

Ujutru su se svi okupili da vide kako će Tom nakon završetka „usavršavanja“ povući polugu.

Napetost je obuzela čitavu ekipu. Oči uperene u niskog, smeđeg naučnika, pune iščekivanja, pratile su svaki pokret.

Svetla su na kratko zatreptala i Tom stavi mali uređaj u uvo. Proveravao je puls pogledom. Dovoljno je bilo da mu se Grolph nalazi u vidnom polju. Osmeh mu se pojavi na usnama.

— On... on je živ! Evo upravo otvara oči!

Radosni usklici, rukovanja, zagrljaji.

— Ali... gde je Oskar? – oglasio se Stiven.

Oskar je posmatrao Toma, sporo prepoznavao njegove obrise, i znao da su konačno uspeali.

Bio je u pravu, deo koji je nedostajao bila je duša...